

Ανω και κάτω «Παρθενώνας»

Η γνώμη μου είναι ότι ο μελλοντικός «Κάτω Παρθενώνας», κατ' ευφημισσμόν αποκαλούμενος Νέο Μουσείο της Ακρόπολης, είναι το μεγαλύτερο έγκλημα των ημερών μας, ακόμη μεγαλύτερο και από τον καταστροφικό πρόσφατο χαμό του Εθνικού δρυμού της Πάρνηθας. Γιατί όπως μας λένε ο Δρυμός σε 100 χρόνια θα αποκατασταθεί, το συντελούμενο αρχιτεκτονικό ανοσιούργημα θα παραμείνει, τα δε κτήρια της Διονυσίου Αρεοπαγίτου 17 -19,

Είσοδος του Νέου Μουσείου της Ακρόπολης απο την Διονυσίου Αρεοπαγίτου
(φωτο Α.Κ.Α 4-7-07)

Είσοδος του προτεινόμενου για κατεδάφιση κτηρίου του αρχιτέκτονα Κουρεμένου. Διονυσίου Αρεοπαγίτου 17
(φωτο Α.Κ.Α 4-7-07)

για τα οποία τόσο μελάνι χύθηκε πρόσφατα (βλ.π.χ «Η Καθημερινή», 3, 4, Ιουλίου 2007, «Η Αυγή», 5-7-07, κτλ.) υπάρχει κίνδυνος να εξαφανιστούν για πάντα. Πρόκειται για έγκλημα όπου όλες οι πρόσφατες μεταφορές περί *φωτιάς* και *δάσους*, μέσα από ένα καθαρό λόγο αρχιτεκτονικό, τον λόγο που θα ακουστεί και ακούγεται στις αρχιτεκτονικές σχολές, τότε που συλλαμβάνεται ή τότε που κρίνεται αν θα γίνει αποδεκτό προς υλοποίηση ένα αρχιτεκτόνημα, βρίσκεται στην κριτική ημερήσια διάταξη. Εκεί δεν χωράν επιχειρήματα του στυλ «απαγορεύεται», «αποχαρακτηριστέο/διατηρητέο ή μη», αλλά ανάμεσα σε πολλά, πάρα πολλά άλλα, τίθενται και τα ουσιαστικότερα θέματα και ερωτήματα περί «κλίμακος», αναλογιών, ρυθμού, μεγέθους, γενικά περιβαλλοντικών παραγόντων, και πάνω, μα πάνω απ' όλα: «τι θέλει να είναι αυτό το κτήριο; (what does the building want to be?», του όντως κορυφαίου Αμερικανού αρχιτέκτονα Louis Kahn).

Η «Αλάνα» απ' τη μεριά της οδού Χατζηχρήστου.
(Φωτο Α.Κ.Α 4-7-07)

Σήμερα, με την κατεδάφιση των πραγματικά άσχημων πολυκατοικιών της οδού Χατζηχρήστου, αποκτήσαμε μια τεράστια αλάνα, ενώ με το «στρίμωγμα» του νέου συγκροτήματος με το κτήριο

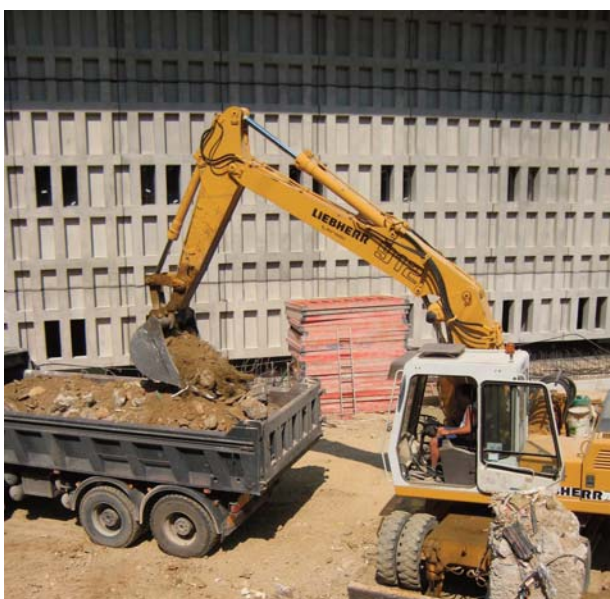

Η Θέα του λόφου του Φιλοπάππου έχει τελείως αποκοπεί .

(Φωτο Α.Κ.Α 4-7-07)

Βάιλερ αποκόψαμε την οποιαδήποτε θέα του Φιλοπάππου από την οδό Μακρυγιάννη, με το προ-εξέχον στέγαστρο .

Επί του άμεσα δε προκειμένου, υπάρχει ο κίνδυνος, αν τελικά τα δυο υπέροχα κτήρια με τα πλατάνια της Διονυσίου αρεοπαγίτου φύγουν, να έχουμε τελικά ένα περίοπτο μεγαθήριο, καθόλου από τα αντιπροσωπευτικότερα και καλύτερα του Τσούμι (Τσούμι-Φωτιάδη για την ακρίβεια), Διαφωνώ ριζικά με τους πρόσφατα δημοσιευθέντες υπερθετικούς χαρακτηρισμούς ορισμένων, στίγμα αδιαφορίας των σημερινών Ελλήνων για όλα εκείνα που ο Παρθενώνας στην κορυφή του λόφου διδάσκει. Αν καταλάβαιναν έστω και το ελάχιστο οι αρχιτέκτονες του φριχτού αυτού έργου (ενδεικτικά, το «Architectural Record» στο τεύχος 6-07 , σσ.176-179 το εντάσσει στα περί «Τεχνολογίας» θέματα – Architectural Technology section-,και καθόλου στα σχεδιαστικού ενδιαφέροντος-Design) , εκείνο που διεξοδικά ανέλυσε ο Κωνσταντίνος Δοξιάδης, περί του «πολικού σχεδιασμού» και την «πόλυ-πολικότητα» που εφάρμοσε τόσο ευαίσθητα ο Πικιώνης στο λόφο των νυμφών, δηλαδή σχεδιαστικά θέματα για την πρόσβαση και «αντιληπτικότητα» του εισερχομένου στον ιερό χώρο, τότε, ούτε για μια στιγμή δεν θα σκεπτόταν να επιτρέψει να καταδαφιστούν τα δυο κτήρια. Γιατί η πρόσβαση, στο έστω και υποδεέστερο και κάκιστο (πάντα κάτ'εμενα) κτήριο τους, θα ήταν δραματικότερη , δυναμικότερη, δεν θα χάνονταν με την εξ'ολοκλήρου εμφάνιση της γυάλινο-τσιμεντένιας τούρτας τους με στοιχεία αρχαίας σαλμονέλας στα

Απο κάτω περνούσε ο Ηριδανός,τόρα γωνιές και ....
(φωτο Α.Κ.Α 2007/2006)

υπόγεια. Επιτρέψτε μου το λόγο, μα έτσι θα μίλαγα στους σπουδαστές μου, κι'ετσι μιλάν αναμεταξύ τους οι αρχιτέκτονες στον καθαρά αρχιτεκτονικό-συλληπτικό τους λόγο. Είναι ένα μεγάλο ήδη έγκλημα ο σημερινός «Κάτω Παρθενώνας»(τόσο μεταφορικά όσο και κυριολεκτικά-αφού μιμείται το γυάλινο κλουβί του διαστάσεις, προσανατολισμό κτλ. του πάνω), θεωρώ δε επίσης πολιτισμικά κατακριτέο ότι η όποια συζήτηση, γίνεται σήμερα από δημοσιογράφους, αρχαιολόγους, ή αρχιτεκτονικά ιστοριοδίφες, ενώ απέχουν όλοι εκείνοι που θάπρεπε να αρθρώσουν λόγο, δηλαδή οι καθηγητές των καθαρά αρχιτεκτονικών και αστικο/σχεδιαστικών συνθέσεων και ο Σύλ-

λογος αρχιτεκτόνων, που απ'ότι παρακολουθώ τα τελευταία χρόνια «υπνώτουν» επί του θέματος-θεωρώντας το υποθέτω χαμένο .

Τα δυο κτήρια και τα πλατάνια δεν πρέπει να κατεδαφιστούν, ο δε Τσούμι, θάπρεπε να προβληματιστεί πώς να φέρει κάτω την κλίμακα και να εναρμονίσει τα κουτιά και τις γωνίες του, με την κλίμακα της πόλης, των οδών Χατζηγρήσου και Μακρυγιάννη (δίνοντας αν θέλετε και περισσότερο χώρο στους Αρχαιολόγους, που από ανέκαθεν «εκόπτοντο»για αποθήκες, βλ. π.χ «Αρχιτεκτονική»,τεύχος. Νο.3, 1957, σ.19,20)...Ο δε σταθμός του Μετρό να μετωνομαστεί σε «Κατω Παρθενώνας».

Αριστερά :Υαλοτοιχοπετασματικο-τσιμεντοκυψελοπροκάτ καταραπακιές εν είδη “Ξίφιου Πέλεκυ” (βλ. και “Η Καθημερινή”σημ.νο.5, πάρα κάτω) στον άξονα του κτηρίου Βάιλερ, καταστρατήγιση των πάντων, και Δεξιά : Σταθμός Μετρό προτεινόμενος (ενταύθα) για μετωνομασία.

Αντώνης Κ.Αντωνιάδης ,ΕΜΠ,ΑΙΑ, ΑΙCΡ
Αρχιτέκτων-Πολεοδόμος
τ.καθηγητής Αρχιτεκτονικής UTA
(Όλες οι φωτο απο τον συγγραφέα, Copyright A.K.A/ACA)

Σημειώσεις :

Για διαχρονική προσωπική και κριτική συμμετοχή του συγγραφέα στα του Νέου Μουσείου της Ακρόπολης(1977-2007) και για περαιτέρω κατανόηση της ουσίας και του πνεύματός του παρόντος δημοσιεύματος βλέπε Α.Κ.Αντωνιάδη :

Πρόταση για το Νέο Μουσείο της Ακρόπολης, πρώτος πανελλήνιος Αρχιτεκτονικός διαγωνισμός , Αθήνα 1978 (Εξαγορά-Αρχιτέκτων Αντώνης Κ.Αντωνιάδης, συνεργάτες οι σπουδαστές του David Browning (+), Aaron Farmer, David Tapscott)

Επίσης:

Αντώνη Κ.Αντωνιάδη :

- 1."Μουσείο Ακρόπολης: Ακατάλληλο του Μακρυγιάννη και λοιπά δεινά", εφημερίδα "Η Καθημερινή",21Απριλίου 2001,σ.12
- 2."Διαμάχη για την πρόταση Μπερνάρ Τσούμι" εφημερίδα "Η Καθημερινή",19 Σεπτεμβρίου 2001,σ.12
3. "Φταίνε όσοι συνέπραξαν" , εφημερίδα " Η Καθημερινή", 6-3-2002, σ. 12
4. "Πρωτογενής σύλληψη ή κακέκτυπη παραχάραξη",εφημερίδα "Αυγή", 28-4-2002 σ. 33
- 5."Ξίφιος Πέλεκυς», "Η Καθημερινή", 5 Αυγούστου 2003, σ.12
6. "Περιτύλιγμα και Σύμβολο αποσύνθεσης", «Α+Τ» (Αρχιτεκτονική+Τεχνολογία), τεύχος νο.2 , Εκδόσεις Wiredart ,Μάιος 2004, σ.22-26
- 7."Μουσεία", «Α+Τ» (Αρχιτεκτονική+Τεχνολογία), τεύχος νο.2 , Εκδόσεις Wiredart ,Μάιος 2004, σ.56-63
8. "Κουαρτέτο Μουσείων και το Μουσείο Μοντέρνας Τεχνης του Αρχιτέκτονα Tadao Ando στο Φόρτ Γουόρθ", «Α+Τ» (Αρχιτεκτονική+Τεχνολογία), τεύχος νο.2 , Εκδόσεις Wiredart ,Μάιος 2004,σσ. 85-87
- 9."Αρχιλόγος",Βιβλίο , Συλλεκτική δημοσίευση, Press the Grape/Hydra 2005 και σε CDrom, Ελεύθερος Τύπος,Βαλτετσίου 53, Αθήνα 2007 -(επανειλημμένες αναφορές και κριτικά σχόλια).
10. "Κατωπεριμενώματα:Κριτική του Μετά-Αρχιτεκτονικού Χώρου", Ελεύθερος Τύπος, Βαλτετσίου 53, Αθήνα 2007
11. www.acaarchitecture.com/Mag1.htm , www.acaarchitecture.com/Mag3.htm , www.acaarchitecture.com/Mag7.htm , www.acaarchitecture.com/Mag22.htm

Copyright : Α.Κ.Αντωνιάδης / Anthony C.Antoniades

ΠΙΣΩ: "Για λιστα ολων των περιοδικών χτυπήστε BACK , βελάκι πάνω αριστερά στο Browser σας.